

Nieuwsbrief No1

Mes Amis,

Hierbij de eerste nieuwsbrief over Bourbon en de ontwikkelingen. Alleen dit al klinkt als muziek in onze oren.

In juli zijn wij vertrokken naar Bourbon voor een werkvakantie. Helaas zit het er nog niet in hier permanent te verblijven omdat het huis in Velsen-Noord nog niet is verkocht.

Omdat verbouwen niet mogelijk is als er geen voorzieningen zijn hebben wij deze als eerste in orde gemaakt. Daarna konden we echt aan de slag.

Het alleen al aanwezig zijn op de boerderij is een genot. We hebben kennis gemaakt met een divers aantal mensen. Een boer die zijn tractor uitzet midden op de weg, uitstapt en een praatje met je gaat houden is heel bijzonder. Als hij dan ook nog Engels blijkt te spreken omdat hij Engelse burenen heeft is dat dubbel leuk. Niet dat we geen Frans spreken maar Engels is ook handig en erg aardig van de boer dat hij dit doet.

De boer die de hangar van ons nog in gebruik heeft (tot eind februari 2012) kwam ook regelmatig langs en stond versteld van het werk wat verricht is/werd. Ook zijn vrouw was enthousiast en was blij dat er eindelijk iets met de boerderij ging gebeuren.

In de supermarkt blijkt een Nederlands meisje te werken die met haar ouders 5 jaar geleden is geëmigreerd, ook leuk en vindt het gezellig met ons een praatje te maken.

Wanneer we in de bouwmarkt een vraag stellen over latexverf vraagt de medewerker of wij het spreken in Duits misschien makkelijker vinden. Zijn moeder is Duitse en hij blijft het leuk vinden om in Duits te praten. Wat ons betreft mag dat ook.

Bij dit soort ervaringen moeten we natuurlijk wel oppassen dat we de Franse taal niet gaan omzeilen anders wordt het niets natuurlijk, maar gelukkig zijn er genoeg andere mensen die absoluut geen andere taal dan Frans spreken.

In de laatste week komt er een grote Opel Frontera aanrijden. Man blijft achter het stuur zitten. De vrouw stapt uit, wijst op haar bergschoenen waar geitenwollen sokken boven uit komen. We denken nog, wie is dit, kennis van jou of mij, kampeerder.....Uiteindelijk zegt ze, "At last, we are here !!!"
Zij blijken onze nieuwe burenen, uit Engeland, en gaan in de boerderij achter ons een B&B beginnen. Geweldig!!!! We nodigen ze uit voor de koffie en het voelt goed. We spreken gelijk af gasten door te sturen wanneer de een of de ander volzit.....alsof we er allebei al klaar voor zijn !!

Zij rekenen op 2 jaar verbouwen, indien ons huis langer te koop blijft staan dan gaat

dit zeker ook voor ons gelden. Geeft niet, we zijn begonnen en da's het belangrijkste!!

Een kort verhaaltje over de verbouwing zelf staat op de website. De foto's hiervan kun je terug vinden onder foto-impresie in een nieuwe map.

We hopen dat we hiermee alvast een eerste indruk hebben gegeven van het (tijdelijke) leven in Frankrijk en dan met name Bourbon. Wordt vervolgd en wanneer er nog nieuwsfeiten zijn sturen we jullie daar bericht over.

Salut !!

Ron en Annelies Groot.
Augustus 2011

Nieuwsbrief No 2

Mes Amis,

Een weekje Bourbon is niet lang maar als je er naar uitgekeken hebt is het meer dan welkom. We arriveren op vrijdagmiddag en kunnen in principe direct de tuinstoelen buitenzetten, De temperatuurmeter geeft 24 graden aan en da's niet slecht voor de tijd van het jaar. Na even bijgekomen te zijn van de rit moet er toch eerst gewerkt worden.

De sanibroyeur weer installeren, het bed opmaken en de aanhanger uitpakken. Onder het genot van een glaasje wijn zien we de eerste zonsondergang van de komende week tegemoet.

Wat een heerlijkheid om wakker te worden, de luiken open te gooien en de gezonde buitenlucht op te kunnen snuiven. Zo anders dan we normaal gewend zijn dat we het eerst nog even teut-an doen. Maar er moet gewerkt worden en broer John komt zondagavond om te helpen klussen van de week en dan kunnen we niet zeggen dat we de afgelopen dagen op onze kont hebben gezeten.

Uiteraard komt de boer de dag erop even kijken en we praten wat bij en vraagt ons natuurlijk of we nu definitief komen wonen.....helaas is dat nog niet het geval.

Wanneer John zondagavond arriveert (met tas vol boodschappen) en een broodje bal over van de rit praten we wat bij en duiken vervolgens onze stede in.

Dinsdagavond loopt John over de weg naar de vuilcontainer en heeft een close encounter met 2 beesten. Bij nadere inspectie (het is pikkedonker) zijn het koeien en geen stieren zoals hij in de eerste instantie dacht. Losgebroke vee, dus de boer gebeld en vermeld dat de koeien "en route" waren. Binnen 15 minuten staan de boer en boerin op het erf en dwingen ze met gemak naar de wei tegenover onze boerderij. Opgelost....denk je dan...niet dus.

Nog geen uur later, wanneer de honden voor de laatste plasronde naar buiten worden gelaten, staan jut-en-jul er weer. Ze zijn zo gewend om jarenlang in "onze" stallen te staan dat ze zelf alvast weer op weg waren naar een warme plek voor de nacht.

Wederom de boer gebeld, na een minuut of 20 een hoop herrie en autogeluiden. De

boer had op de heenweg een lekke band gekregen en reed dus nu op de velg. Ondertussen had hij wel zijn zoon gebeld die in de buurt woont dus die kwam met de andere auto ook aangesnel. De koeien waren zeer eigenwijs en werden daarom maar op een ander veld geplaatst, hekken werden nagekeken en na een spannend half uurtje keerde de rust weder.

De auto met lekke band blijft op het erf staan. Nu denk je, die auto met z'n lekke band, die maken ze dan morgen wel want die hebben ze tenslotte nodig maar is niets is minder waar. Het is tenslotte Frankrijk dus er wordt absoluut geen haast mee gemaakt. 2 dagen later pas zal de auto van het erf vertrekken. In de tussentijd zijn ze wel een paar keer langsgereden en hebben ze er wel al 4 keer naar gekeken, waarschijnlijk in de hoop dat het zich vanzelf zou oplossen.

Wanneer met een luide claxon bezoek wordt aangekondigd lopen we het erf op en treffen onze nieuwe Engelse buurman aan. Mr. Field has arrived. Hij gaat de komende 3 weken klussen in zijn stulpje, echter hij heeft geen elektra, geen water en geen waterdicht dak. Hij gaat slapen in de auto en stookt buiten een kampvuurtje om in zijn eten en drinken te voorzien. Hij durft, want inmiddels is de nachttemperatuur gedaald tot aan het vriespunt. Da's pas lef hebben of je bent een beetje dom. Wij zouden in dat geval een stacaravan erg welkom vinden. Het is maar net hoe je het bekijkt. Uiteraard hebben wij hem veel succes gewenst de komende weken.

Zelf koken kan prima in het huis maar soms kies je voor een kant-en-klaar maaltijd, wij bedoelen dan dat een ander het voor je klaarmaakt natuurlijk.

In Bourbon hebben we een nieuw restaurantje, een kebabzaakje, een aanrader. Lekker gegeten, echt een bord vol en da's heel bijzonder voor franse begrippen. Hopelijk blijft dit zaakje voorlopig nog draaien want we willen er veel gebruik van gaan maken.

De pizzeria was ook weer blij ons te zien en de pizza's waren nog net zo goed als van de zomer. Hij heeft trouwens ook wat "derde wereld" artikelen en als cadeau (wederom welkom in Frankrijk!) kregen we deze keer een mini Deux-chevaux (Eend), gemaakt van gerecycled blik. Lief gebaar en leuk voor op de schoorsteen. Dit soort dingen koesteren we, het geeft ons een warm gevoel en het idee dat we dus echt welkom zijn. Chapeau.....

De website is weer bijgewerkt en er staan, voor de liefhebber, weer wat foto's bij.

Salutations,

Ron et Annelies.